

Sygn. akt VI Ka 139/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Tomasz Skowron

Protokolant Sylwia Sarnecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.U. B.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r.

sprawy skazanego **K. H.** ur. (...) w K.

s. J., B. z domu S.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 20 grudnia 2017 r. sygn. akt II K 371/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok skazanego K. H.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. K. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 61,85 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu obrońcy na rozprawę odwoławczą;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 139/18

UZASADNIENIE

K. H. skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 21 maja 2015 r. sygn. akt II K 306/15 za czyny popełnione:

- w dniu 11.11.2014 r. kwalifikowany z art. 226 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- w okresie od 01.01.2015 r. do 31.01.2015 r. kwalifikowany z art. 207 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 27.01.2015 r. kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeciono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 08.08.2017 r. sygn. akt II Ko 431/17 zarządzono karę do wykonania.

II. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 23 marca 2017 r. sygn. akt II K 5/17 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 25.07.2017 r. sygn. akt VI Ka 232/17 za czyny popełnione:

- we wrześniu 2016 r. , w dniu 24.11.2016 r., w dniu 24.11.2016 r. kwalifikowany z art. 190 § 1 k.k. popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 24.11.2016 r. kwalifikowany z art. 157 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeciono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 2 lutego 2017 r. sygn. akt II K 569/16 za czyn popełniony w dniu 11.08 2016 r. kwalifikowany z art. 223 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 25 września 2017 r. sygn. akt II K 636/17 za czyny popełnione:

- w nocy z 10 na 11.11.2016 r. kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- w nocy z 10 na 11.11.2016 r. kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- w nocy z 10 na 11.11.2016 r. i około 21.10.2016 r. kwalifikowany z art. 190 § 1 k.k. popełnione w warunkach art. 91 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- w nocy z 10 na 11.11.2016 r. kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeciono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie II K 371/17:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach I, II, III, i IV części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie sygn. akt II K 306/15 od 3.2.2015 r. godz. 0.00 do 21.05.2015 r. w sprawie sygn. akt II K 5/17 od 25.11.2016 r. godz.14.15 do 2.03.2017 r. godz.14.05, sygn. akt II K 569/16 od 11.08.2016 r. godz.1.40 do 12.08.2016 r. godz.15.00 i od 2.03.2017 r. godz.14.15 do 20.12.2017 r. i sprawa II K 636/16 od 12.11.2016 r. godz.8.00 do 13.11.2016 r. godz.20.14;

3. pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w punktach I, II, III, i IV części wstępnej wyroku łącznego;

4. na mocy art. 29 ust.1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasadził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. K. koszty obrony z urzędu skazanego w wysokości 147,60 zł. w tym 27,60 zł. stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego K. H., zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 410 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności dotyczących skazanego a wynikających z opinii o skazanym z zakładu karnego podczas gdy prawidłowa ocena dotychczasowego zachowania skazanego, jego wiek i krytyczne zapatrywania na popełnione przestępstwa przemawia za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji przy ustaleniu wymiaru kary łącznej;

2. rażąco niewspółmierność kary łącznej polegającej na wymierzeniu oskarżonemu kary bez dostatecznego uwzględnienia celów wychowawczych i zapobiegawczych kary a także niedocenienie okoliczności łagodzących i przecenienie obciążających podczas gdy prawidłowe uwzględnienie celów wychowawczych i zapobiegawczych przemawia za wymierzeniem oskarżonemu niższej kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wysokości 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

2. przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za obronę z urzędu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżący w apelacji sformułował dwa zarzuty, w tym zarzut obrazę przepisów postępowania, jednakże apelacja w istocie dotyczy wymiaru kary orzeczonej wobec skazanego, która zdaniem skarżącego jest rażąco surowa. Sąd Okręgowy nie podziela tego stanowiska.

Sąd I instancji rozstrzygając o wymiarze kary łącznej skazanemu K. H. wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wysokość. Zasadnie Sąd ten wskazał, że K. H. popełnił łącznie 13 przestępstw na przestrzeni niemal dwóch lat przy czym były to przestępstwa przeciwko różnym rodzajowo dobrom prawnym: zdrowiu, rodzinie, wolności, mieniu, działalności instytucji państwowych, wolności seksualnej. Część z tych czynów były to przestępstwa z użyciem przemocy. W tej sytuacji słusznie Sąd I instancji powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że świadczy to o konsekwencji czy wręcz o premedytacji skazanego w dążeniu do łamania porządku prawnego. Nie sposób też zgodzić się ze skarżącym, że wymierzając karę łączną Sąd I instancji nie uwzględnił opinii o skazanym z zakładu karnego. Sąd ten podkreślił w pisemnym uzasadnieniu wyroku, że skazany krytycznie ocenia swoje zachowanie polegające na popełnieniu czynów karalnych, jednakże ogólna ocena jego zachowania w jednostce penitencjarnej nie jest dobra, w opinii podkreśla się m.in. że skazany swoim zachowaniem i postawą stwarza problemy natury wychowawczej (k.31). W tym stanie rzeczy wymierzona skazanemu kara łączna 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona na zasadzie asperacji, bliższa wprawdzie zasadzie pełnej kumulacji niż absorpcji nie jest karą rażąco surową, przeciwnie odpowiada wymogom zarówno prewencji ogólnej jak i szczególnej. Z pewnością zaś nie czyniłaby zadość tym wymogom postulowana przez skarżącego kara łączna orzekana na zasadzie całkowitej absorpcji tj. kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego K. H..

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. K. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w

postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 61,85 zł tytułem wnioskowanego na rozprawie odwoławczej zwrotu kosztów dojazdu obrońcy na rozprawę z K. do J..

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację majątkową skazanego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.